

שבת קודש, תשע"א

פרשת האזינו

פסוק

עלון מס. 92

הגיליון יוצא לאור בסיוע

ידידנו הדגול

ר' אילן כהן צדק שיח'

להצלחתו בכל העניינים

בית ה'

נקודה למחשבה - עמונה ומאירה בפתחה לפרשה

דברים שרואים משם

מה הייתם אומרים על כלה טרייה שאומרת לחמיה בתום האירוע הנוצץ: "החתונה עלתה לך, בערך, כמחיר עשרה שקי אורז!?" תוסיפו לכך תשובות מעורפלות שגובלות לכאורה, בחוצפה, שיצאו מפיה במוקדים שונים של ירח הדבש - ותקבלו הצצה נדירה אל סודות המוח הנשי.....

החותן, לא ידע היכן לקבור את עצמו מרוב בושה. הוא הורה בהינף יד ליושב על יד ההגה - לסחוט את הדוושה ולעוף מן המקום כמו טיל.

באחד הצמתים הבאים נראו לעיני הנוסעים איכרים ששבו מן הקציר. הם החזיקו בידיהם שקים גדושים בחיטה זהובה. החותן נלבב מן המחזה. הוא ביקש מן הנהג לעצור את הרכב. "הי", נופף להם בהתלהבות, "נראה שיש לכם יבול יפה מאוד", קרא לעברם. גם כאן התערבה הכלה ושאלה את הקוצרים: "האם אתם קוצרים את התבואה של השנה או, אולי - אשתקד?"

"קדימה, תן גז", הורה החותן ההמום לנהג. הם מיהרו להסתלק מן השטח. "זהו עד כאן!", החליט העשיר, "אינני יכול עוד!". באחד העצירות הוא לקח את בנו הצידה ודרש ממנו לפרק את החבילה לאלתר. "הגיעו מים עד נפש. רק בושות היא מנחילה אותנו!", אמר בכאב. הבן - לא היה שותף לתחושותיו הקשות. הוא יצא להגנת כלתו הטרייה: "אבא! לא יעלה על הדעת שתחרוץ את גורלנו לפני שתתהה על קנקנה, בבקשה לך תשמע את הצד שלה", התחנן.

בהזדמנות הראשונה פנה אליה החותן ושאל: "תגידי לי! יש לך הסבר על השאלה האווילית שהפנית לאבל: "האם זו הלוויה של גופה אחת או אולי מאה - מאתיים גוויות!?" נראה לך שזוהי הלוויה המונית!?" הרי מטר מן העיניים שלך היה ארון קבורה יחיד?!" שאל.

ענתה לו הכלה: "לעיתים קרובות, משפחה שלמה נשענת על אדם אחד בלבד, ראש המשפחה. כשיש לו עסק אז כולם שותפים בו. אם כך, קורה לפעמים, שהמנוח נפטר מן העולם ואז - מטה לחמם של עשרות נפשות נשבר. מכיוון שבהם תלויים גם אחרים, הרי שמספר עצום של נפשות סובל חרפת רעב. במובן מסוים, אין כאן מיתה אחת! היות וכאמור, כל התלויים בו מתים יחד עימו".

ראה האיש כי יש בדבריה טעם. הוא ניצל את ההזדמנות לשאלה נוספת: "מדוע שאלת את הקוצרים אם הם לוקחים את התבואה של השנה הנוכחית, או שמא הקודמת לה? הרי התבואה של השנה שקדמה לה כבר נקצרה מזמן!?"

איל הון אמריקאי ערך לבנו היחיד חתונה מפוארת ומנקרת עיניים ברוב טקס, פאר והדר.

בסיום הערב הנוצץ - ניגש אבי החתן אל כלתו ושאל אותה בנימוס: "כמה לדעתה הייתה ההשקעה הכספית של האירוע החלומי?"

התשובה שיצאה מפיה של הכלה הטרייה הייתה עבוור - כמכת ברק חזיתית.

"החתונה עלתה לך כמחירים המשוער של עשרה שקי אורז בשוק המקומי", אמרה בהחלטיות.

האיש, זעם על תשובתה החצופה. פניו אדמו מכעס ושפתיו רטטו מעצבים. יותר מכל, חרה לו על בנו שנפל ברשת אישה כפויית טובה וחסרת תבונה שכזאת.

הוא ניסה לאלץ את עצמו ככל שיכל להבליג, על מנת שלא להרוס את האווירה. אך הכאב וסערת הרגשות שהתעצמו בליבו, פנימה, גברו לבסוף על מאמציו. תוך שניות החל החותן לצעוק על כלתו בקול מר: "כמחירים של עשרה שקי אורז את אומרת? כסילה נבערת! אין לך מושג על העלויות הגבוהות של ערב זה. אוי ואבוי לי. בני מחמדי, בבת עיני - נשא בחורה בורה, שהשכל רחוק ממנה כרחוק מזרח ממערב!"

למשמע ההתפרצות הדרמטית - שתקה הכלה שתיקה של נימוס שלאחריה האב הפגוע מיהר לצאת מן האולם.

ירח הדבש של בני הזוג היה מהול במידה רבה של חששות שקיננו בלב האב. זה מצידו סחף אחריו את אשתו ומשפחתו. גם הם הספיידו את החתן שנפל עם אחת לא מתאימה.

באחד הימים חלפו בני הזוג החדשים יחד עם משפחת החתן שהצטרפה אליהם על פניו... מסע הלוויה. אבי החתן שרוב את ראשו מבעד לחלון הלימוזינה המפוארת ושאל את אחד המלווים: "מיהו הנפטר?". עוד בטרם הספיק הלה להשיב - התפרצה הכלה הסקרנית לעומתו וחקרה: "האם רק גווייה אחת מוטלת בארון? או שמא, מאה ואולי - מאתיים גוויות?"

עם חבריהם וכל מעייניהם נתונים להישגים - במשחקי ספורט... בשלב שבו נערים ונערות מתחילים לקבל החלטות לגבי המסלולים המקצועיים שלהם, הנערות מתחילות לאבד עניין בעיסוקים הכרוכים בעבודה ביחידות, שיש בה פחות יחסי גומלין עם אחרים, בעוד שנערים יכולים לפרוש בקלות לחדריהם ולבלות שעות מול המחשב."

מעניין לציון, כי לפני שנות דור החכמה העליונה עמדה על אבחנה זו ולשם כך הקדישה את פתיח הפרשה שלפנינו: "האזינו השמים, ואדברה, ותשמע הארץ: אמרו פי". "השמיים", מסמל את האיש השואף "לגעת בשמיים", קרי: הישגיות, קריירה ומעמד מכובד. "הארץ" רומז כלפי האישה שנמצאת עם שני רגליים על 'הקרקע' ומטבע הדברים יודעת לקלוט בול כלפי תרחישים כאלה ואחרים. האיש שעסוק בתיאוריות ובחלומות נדרש כאן 'להאזין' לשירת משה. האישה, מצטווה רק 'לשמוע' בגוף עקיף, ומדוע? כי הרגשות התקשורתיות מפותחות אצלה, במוח, הם יוצרים אצלה את המציאות. לשם כך היא לא צריכה להתאמץ על מנת לקלוט את השיחה. מספיק שהיא תיאמר ישירות כלפי ציבור הגברים - כדי שחשיה התקשורתיים החדים יקלטו אותה לעומק, בעקיפין. אבל האיש שטרוד כל הזמן להגשים את הפנטזיות שלו, צריך להתנתק מן הבועה הזאת של עצמו מן העולם הפרטי שלו ולהאזין במלוא קשב - לדברי השירה הזאת.

מסקנה: המוח הנשי הוא מכונת תקשורת משומנת היטב, מפני כך מערכות היחסים עבורה, הם ערך עליון המשפיע בהתמדה על החלטותיה והתנהגותה בחיים ואין לכל עיסוק נשי כזה או אחר קשר ישיר לרמת האינטליגנציה של האישה, כפי שנוטים רבים לחשוב.

"המטופלת שלי, ג'ינה, גילתה כישרון בולט למתמטיקה כבר מגיל צעיר. היא הוסמכה כמהנדסת, אבל בגיל עשרים ושמונה הרגישה רצון עז לפנות לעיסוק יותר מכוון אנשים שיאפשר לה לקיים גם חיי משפחה. היא אהבה את ההתמודדות השכלית עם בעיות הנדסיות, אבל הרגישה בחסרונו של מגע יומיומי עם אנשים, ולכן שקלה את האפשרות של הסבה מקצועית. התחבטות מסוג זה אינה יוצאת דופן בקרב נשים. ידית, המדענית, קורי בארגמן, סיפרה לי שרבות מחברותיה המוכשרות ביותר ויתרו על עיסוק במדע ופנו לתחומים שנראו להן חברתיים יותר. החלטות כאלה הן החלטות ערכיות הנובעות מההשפעות ההורמונאליות על מוח האישה, השפעות הדוחפות אותה ליצור קשרים ותקשורת."

(מתוך הקדמת המחברת לספרה, "המוח הנשי").

כאמור, תובנה זו כבר נרמזה יפה בפתיח פרשתנו.

מסרון

"בתכונות ההורמונאליות - מתפרשות ההתנהגויות"

לתגובות: 054-849-5606, אמייל: bethashem@gmail.com - רוצים לקבל את העלון בקביעות לדוא"ל, הגישו בקשה לכתובת הנ"ל. חפשו אותנו גם בפייסבוק של "ערכים" <http://www.facebook.com/arachiimil?sk=wall>

בברכת "שבת שלום ומבורך" לכל הקוראים היקרים מאת העורך וכותב המאמרים - יונתן דדון

העלון מוקדש להצלחה בתורה ויראת שמים ולכל העניינים ברוחניות ובגשמיות של הילדים היקרים והנעימים חיים וויטאל וניתאי בני אילנית

היא ענתה: "יש אנשים ששקועים עד צווארם עמוק-עמוק בחובות עצומים. אם כך, התבואה שהם קוצרים השנה למעשה הולכת לכיסוי החובות של השנה שעברה, חובות שעוד מכבידים עליהם. לכן, התכוונתי לשאול אותם האם הם קוצרים את התבואה שמיועדת לסילוק החובות אשתקד, או שמא אין להם חובות, כרגע, ורווחי הקציר הולכים נטו לקראת השנה הנוכחית."

"טיפשה היא לא!" חשב החותן, "נותר לי לסגור איתה את פליטת הפה האומללה שלה בערב החתונה. ואכן, ממחשבה למעשה, הוא שאל אותה על כך."

"תראה חמי היקר! בתור אחת שחונכה על ערכי ההסתפקות, כדי חתונה מכובדת היה די לך בעשרה שקי אורז בלבד. כל מה שהיה מעבר לכן, והיה, הייתה לך מטרה אחת - להוציא לאנשים את העיניים. רצית להרשים אותם להראות להם את עושרך האגדי. עשית את זה בשבילך, עבור האינטרס האגואיסטי של הכבוד האישי שלך. זה לא מיועד בשבילנו. מצידי ומצד בעלי, שגם הוא שותף להרגשתי זו - היינו מסתפקים בהרבה פחות מזה..."

במשך רוב ככל שנות המאה ועשרים, הניחו המדענים וחוקרי המוח כי הנשים הם למעשה דפוס מודל של גברים קטנים עם שינויים מזעריים כאלה ואחרים. גישה זו הובילה לבלבול בכל הקשור להבנת דפוסי החשיבה וההתנהגות של האישה. "מה נשים רוצות?", שאל הפסיכולוג הנודע, אבי תורת הפסיכואנליזה זיגמונד פרויד (1856-1939) והיא - נותרה ללא מענה יעיל החודר ללב הסוגיה.

אבל בשנת 2008 נפל דבר! הנירופסיכיאטרית פורצת הדרך ד"ר לואן בריזנדיין בספרה "המוח הנשי", ריכזה את הממצאים המדעיים החדשים ביותר במטרה להראות שהמבנה הייחודי של מוח האישה קובע: כיצד נשים חושבות? למה הן מייחסות חשיבות? כיצד הן מתקשרות? ואת מי הן יאהבו. "מוח האישה", היא כותבת, "ניחן בכישרונות ייחודיים גדולים: דריזות מילולית יוצאת דופן, יכולת ליצור קשרי ידידות עמוקים, יכולת, כמעט לא טבעית, לזהות רגשות ומצבי רוח על פי הבעות פנים ונימת דיבור והיכולת ליישר הדורים. כל הכישרונות האלה טבועים במוח האישה. אלה הם הכישרונות שנשים נולדות איתם, אך לא כן - יש לומר בכנות - רבים מן הגברים. גברים, נולדים עם כישרונות אחרים, הנוצרים בהשפעת המציאות ההורמונאלית שלהם."

היא מוסיפה לך הסבר מדעי - פיזיולוגי: "אנחנו יודעים כיום שכאשר בנות ובנים מגיעים לשנות העשרה שלהם, אין ביניהם כל הבדלים מבחינת היכולות המתמטיות והמדעיות. (אבל...) כשהאסטרוגן מציף את מוח האישה, הנשים מתחילות להתמקד בעוצמה רבה ברגשותיהן ובתקשורת - הן משוחחות בטלפון ומבלות עם חברותיהן במרכזי קניות. בה בעת, כשהסטוסטרון משתלט על מוחם של הנערים, הם מתעניינים פחות בקשרים